

En Guinart també hi abocà el seu grà de pintura, amb aquell fanal grandios que fou llàstima que no podés fixar-se com s'havien proposat els embaladors. Després En Toni Vila amb la electricitat, en Tauler amb les seves ganes de fer-ho sempre bé (i que ho acunsegueix) i tots els altre, contribuïren a que es fes una festa que... llàstima que només va durar un dia.

El Centre Popular i l'Ateneu, mercès a la galanteria de llurs Presidents, facilitaren amb armatostes i objectes a que la Plaça presentés un bon cop d'ull per tots quatre cantons mas vist. Fins a un altre.

* * *

En la revetlla de Sant Pere, i precisament en el jardí de l'Ateneu, un dels millors amb què compta la vila, esplèndidament il·luminat, ja que d'adornos amb els naturals n'hi ha prou, un aplec de joves que frequenta l'entitat organitzà una altre reveilla pública, encarregant la part dels ballables a la típica orquestra «Les Gralles de Llinàs».

No cal dir que els i xarlestons i blak-Bottoms estigueren a l'ordre del dia.—ai! de la nit— on el jovent hi lluí la seva habilitat capaç d'aclaparar el propi Mr. Nicolàs.

Després es ballà la coca... i es feu el trago, i es ballà fins a l'hora d'anar a dormir, que en nits de revetlla és a l'hora que a hom li ve a tomb.

A cau d'orella

Aquesta setmana passada tant bon punt sortí el periòdic, amb la seva nova secció «A cau d'orella», tots els *manefles* del poble s'han muvilitzar per a trobar l'autor Man-e-fly (Home-mosca), que redactà aquells acudits fent carregar els neulers a tot bitxo vivent.

L'hi explicaren *trigèdies* de tota mena: perrunícies i amoricídies.

La mosca pujà el nas, i veient que tot allò és un focus infecció capaç de trastornar als pacífics veïns, determinà tirar-ho al *cove*.

Adéu, il·lusions...! Qui vullgui retratos ha d'anar a can Frigola...

Se m'ha dit, i com a rumor ho publico, que la Nacional dels Teléfons augmentarà un 100 per 100 la quota d'abono trimestral.

Tira-peixet, i després diran que els monopolis abaraten els articles.

Deuen voler dir els *de fondo*, que són els únics que no s'en cobra res.

També ens diuen que al Vapor (fàbrica Gramunt) no tardaran a engegar. Així sigui, i com més aviat millor, perquè, fillets, les 8 ó 10 mil pàfies setmanals que es repartien al comerç local s'hi troben a faltar.

No val, però, a fer-se masses il·lusions. Són comentaris d'un desvagat.

MAN-E-FLY

Qüestió resolta

Dijous a la tarda visitàren la nostra Impremta el Sr. Inspector d'aquesta demarcació de l'E. E. de C., el Sr. Ildelfons Cavallé, administrador local a Granollers de la mateixa i els empleats Srs. Barlet i Esquís d'aquesta vila a l'objecte de puntualitzar la protesta que féiem en l'últim nombre.

Després d'aclarir que l'abonat era a la vegada director del periòdic, es lamentàren que havés usat d'una tant dolorosa cirurgia com és la protesta pública.

L'època en que es remontava el començament dels paros, més o menys accidentals, es procedia al canvi i arranjamet de la línia particular de l'Elèctrica Alfaras, i ara a les operacions de millorar l'entrada angle Alguer i transformador de davant de l'Ateneu, tot amb tal d'atendre millor el servei i amb l'utilitatge més modern.

Les justificacions aduïdes em satisfieren i he depositat la meva actitud: primer, perquè al davant de la brigada hi ha un electricista celoní, el Sr. Esquís, a qui personalment no havia mai tractat i per tant no podia tenir-ne el més petit ressentiment, i després, perquè segons un pla establert, semblà als que havien d'arranjar-ho que amb petits i continats paros perjudicarien menys a l'abonat.

El dit Sr. Inspector em garantitzà de que fet aquests últims arranjamets, quedarà la línia establerta definitivament i que, no ésser un cas de força major, no es suspèndrà ni per un moment l'administració del flúid.

Fem constar que la nostra protesta ha sigut expontània i com a única part interessada, i que tampoc hauríem tolerat que es desviés a un assumpte personal entre abonat i obrer encarregat de les obres.

Davant de les mútues satisfaccions, donem per clos l'assumpte.

L'impressor i director

